

at fastsætte en ny Fordelingsnorm, og en saadan, som skal være gældende fra 1. Januar 1922, er foreslaaet optaget som Punkt III i Tillæget til Forbundspagten. Hvis denne Ændring vedtages, vil den, som det nærmere fremgaar af den vedføjede Delegationsberetning, medføre en ikke uvæsentlig Formindskelse af Danmarks aarlige Bidrag.

Til Artiklerne 12—15.

De her foreslaaede Ændringer er af mere formel Art og nødvendiggjort ved den i Mellemtiden oprettede faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Medens den oprindelige Formulering af Forbundspagten henviste Stridigheders Afgørelse til Voldgift, foreslaas nu i disse Artikler en Tilføjelse, der henviser til en retslig Afgørelse ved den nye Domstol.

Til Artikel 16.

Med Hensyn til denne Artikel, der omhandler Betingelserne for Anvendelsen af Forbundets økonomiske og militære Tvangsmidler, var der allerede fra dansk Side paa den første Delegeretforsamling fremsat et Forslag, sigtende til at muliggøre visse Lempelser i disse Regler, efter Anmodning af saadanne Forbundsmedlemmer, for hvilke Anvendelsen af Artikel 16 kunde medføre alvorlig Fare; se nærmere Delegationsberetningen af Marts 1921 (Rigsdagstidende, Ordentlig Samling, 1920—21, Tillæg A., II, Sp. 5434).

Spørgsmaalet om en ændret Formulering af Artikel 16 blev i den følgende Tid gjort til Genstand for meget indgaaende Forhandlinger i en af Forbundet nedsat Kommission samt under den anden Delegeretforsamling i Genève. De nu foreslaaede Ændringer og Tilføjelser imødekommer i vidt Omfang den Tanke, som laa til Grund for det fra dansk Side fremsatte Forslag.

I Artiklens 1. Stykke omhandles Afbrydelsen af den kommercielle Forbindelse

med den pagtbrydende Stat, og Forbundsmedlemmerne forpligter sig ifølge den oprindelige Formulering til at forbyde og forhindre ethvert Samkvem mellem deres Borgere og Borgere af den pagtbrydende Stat. Efter denne Formulering vilde det saaledes blive nødvendigt for de enkelte Forbundsmedlemmer ogsaa indenfor deres egen Stats Omraade at træffe Foranstaltninger til at forhindre Samkvem mellem de paagældende Borgere. Da dette imidlertid, navnlig i Lande med et stort Procenttal af Udlændinge, efter Omstændighederne kunde drage ganske uigennemførlige Konsekvenser efter sig, gaar Ændringsforslaget ud paa, at ikke Statsborgerforholdet skal være afgørende, men at Samkvemmet skal forbydes og forhindres mellem Personer, der opholder sig indenfor det paagældende Forbundsmedlems Omraade, og Personer, der opholder sig indenfor Omraadet af den pagtbrydende Stat.

Et andet Punkt, som har givet Anledning til velbegrundede Indvendinger mod Artikel 16 i sin oprindelige Formulering, er Usikkerheden i Fremgangsmaaden ved Konstateringen af, om der foreligger et saadant Brud paa Forbundspagten, at Tvangsforanstaltningerne i Artikel 16 kan kræves bragt til Anvendelse. Vanskelighederne ligger deri, at paa den ene Side en vis Centralisation af Tvangsforanstaltningerne er nødvendig, for at disse kan faa deres fulde Virkning, medens man dog paa den anden Side ønsker at bevare de enkelte Forbundsmedlemmers Selvstændighed ved Afgørelsen af, om den Situation foreligger, som kræver deres Medvirken ifølge Artikel 16.

Der foreslaas nu tilføjlet en Bestemmelse, hvorefter det skal være Raadets Sag at udtale sig om, hvorvidt der efter sammes Mening foreligger et Brud paa Pagten eller ikke. Retligt bindende for de enkelte Forbundsmedlemmer er denne Udtalelse ikke; men den vil dog i Praxis